

CENZURA IN DEMOKRACIJA

Vladimir Gajšek

Ali je potrebno odpraviti problematične skrajne leve ali desne ekstremiste na svetovni vsiljenosti internetnih groženj, ni vprašljivo, vprašljivo pa je, kdo vzpostavlja v elektronskih medijih in tisku, posebej pa v virtualni resničnosti spleta pogoje objav. Značilno je, da uvajajo vnaprejšnjo cenzuro ponavadi slovensko bistrim ljudem, ki presegajo ustaljeno mizerijo povzpetništva, v katerem so navajeni biti vselej le kakor "anonimni". Tukaj ni nobene avtocenzure kot premisleka, marveč uvajajo

cenzuro za vse, ki bi hoteli sploh kaj objaviti.

Pojavljajo se tudi anonimni napadači, ki sicer samo spletno gostujejo, ko pa gre zares, mrknejo... - preigrali pa so res domala vse znane registre podlosti in nizkotnih pujsarij, le da uživajo, medtem ko se valjajo v blatu lastnih obtožb. In kar je še najbolj nesramno in predrzno, se obnašajo, kakor da bi oni omogočali splet: seveda pa ne pridejo niti v vratarnico, rečeno v prispodobi. So uličarji in uličarke.

Na žalost se v slovenskih razmerah pojavlja tudi razširjena podlost mlade - privilegirane - slojnosti, ki že v srednji šoli hoče prednjačiti: to so otroci višjega srednjega sloja uradništva in uprave, ne pa otroci intelektualcev - prav ti že kot srednješolci vsiljujejo [modo](#) in nasilno vrstniško vedenjsko motenost, saj dekleta psujejo ko vlačugarske candre, fantje pa zvečine počajo... - ampak ko je treba kaj butastega "izvršiti", se brž postavijo za zgled. Tretji, verjetno najuspešnejši model tovrstnega povzpetništva, je znan že iz časov nacionalno socialističnega -nemškega - proletarskega partijstva, ko so nižji srednjelajci začeli kakorkoli makiavelistično in socialistično uspevati, prišedši iz zakotij in obrobja, vse dokler niso postali vodje - in tako velja za firerja Hitlerja, fašista B. Mussolinija ali za vse firerje vzhodnega bloka in boljše vizmov, vse do Ceausecuja ali Tita, Jaruzelskega ali Enverja Hoxhe... Tudi Mao Ze Dong je izhajal iz ideologije bede, da se je povzpел na vrh partijnosti in izvršne državne moči ter vpeljal cenzuro.

Ostanki cenzure so razvidni tudi v Sloveniji: uredništva so naravnana nameščeno in plačano tako, da upoštevajo le še klansko, grupaško in klikarsko pripadništvo kot "javnost". Včasih se zaplete v smislu poročanja o vladi ali državnem predsedstvu, tudi o delu ministrov in državnih sekretarjev..., saj se politika nenehno spreminja, s čimer briše iz tedna v teden ustaljene vzorce cenzure. Zato je cenzura zase zmeraj sila nastopaška, ko pa zahtevamo od uredništev odgovornost, se izkaže, da niti ne odgovarjajo.

Kitajska cenzura video igrice je ena od poskusnih zavajanj, ki proglašajo virtualno resničnost za pravo stvarnost v zgodovini, celo več - virtualno resničnost spreminja taka cenzura v ideologijo.